

Δεκαπέντε χρόνια τρέξιμο!



Συμπληρώθηκαν φέτος, στις 12 Ιανουαρίου, δεκαπέντε χρόνια αρχιερατικής διακονίας στην Ίερά Μητρόπολη Χαλκίδος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. κ. Χρυσοστόμου Τριανταφύλλου. Στὰ δεκαπέντε αὐτὰ χρόνια ὁ Ἅγιος Χαλκίδος «ἀναζωσάμενος τὴν ὁσφύν» (Παρ. λα' 17) καὶ μὲ τὴ βοήθεια τῆς ἀρχιερατικῆς του ράβδου ξεκίνησε τὰ ἔργα ἀνακαινίσεως τῆς Μητροπολεώς του καὶ τοῦ εὐπρεπισμοῦ τῶν ψυχῶν τῆς λογικῆς του ποιμένης.

Ὡς ἄλλος Πατροκοσμᾶς ὁ Σεβασμιώτατος Χρυσόστομος δὲν ἄφησε χωρὶ ἢ οἰκισμὸ τῆς εὐρείας Μητροπόλεως του, αὐτῆς ποὺ τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Κύριος, ποὺ νὰ μὴν τὴν ἐπισκεφθεῖ. Τρέχει, κηρύσσει, νουθετεῖ, διδάσκει, ἀγκαλιάζει τοὺς ἐμπεριστάτους, ρίχνει βάλαμο στὶς πληγές τῶν πονεμένων. ἔχοντας πρότυπο τὸν «Καλό μας Σαμαρείτη», τὸν Κυριό μας, τὸν ἐλθόντα «εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι» (Α' Τιμ. α' 15) ὁ Ἅγιος Χαλκίδος καὶ θέτοντας τὸν ἑαυτό του εἰς «τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ», δὲν δίδει «ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς βλεφάροις νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις» (Ψαλμ, 131, 4). Τὴν ἴδια ἡμέρα μπορεῖ νὰ τὸν συναντοῦμε τὸ πρωῒ στὴ Βόρειο Εὐβοία καὶ τὸ ἀπόγευμα σὲ δυσπόσιτα χωριὰ τῆς κεντρικῆς Εὐβοίας, ἢ στὰ νησιὰ τῶν Σποράδων. Παρὰ τὴ

σωματική του κόπωση, πάντα είναι χαμογελαστός, πάντα έχει ένα καλὸ λόγο νὰ πεῖ σὲ ὅλους, πάντα γνωρίζει νὰ ἐφαρμόζει τὴν ρῆση τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν «τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι» (Ῥωμ. ιβ' 10). Ἐτσι σπεύδει νὰ τιμήσει κάθε πρόσωπο τοῦ περιβάλλοντός του χωρὶς νὰ περιμένει τὴν ἀνταπόδοση τῆς τιμῆς. Γνωρίζει ὅτι ἀποδίδοντας τιμὴ τοὺς ἄλλους τιμᾷ τὸ Θεό μας.

Ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Ἁγίου Χαλκίδος εἶναι ἀνιδιοτελῆς. Πρῶτος πάντοτε νὰ ἀπευθύνει χαιρετισμό, πρῶτος νὰ καλολογεῖ τοὺς ἄλλους, πρῶτος νὰ βρίσκει καὶ νὰ τονίζει τὰ προτερήματα τῶν ἄλλων, εἶναι καταδεκτικὸς καὶ γλυκόλογος. Γνωρίζει καὶ ἐφαρμόζει, ὅτι ὅσο ἐμποιεῖ σὲ μᾶς τιμὴ τὸ νὰ τιμᾶμε τὸν Χριστό μας, ἄλλο τόσο ἐμποιεῖ σὲ μᾶς τιμὴ τὸ νὰ τιμᾶμε τοὺς ἄλλους, ἀφοῦ ἡ τιμὴ ἀναφέρεται στὴν ἀξία ποὺ ἔχει κάθε ἄνθρωπος, ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας λέγουν: «Εἶδες τὸν ἀδελφόν σου, εἶδες Κύριον τὸν Θεόν σου».

Ἄν ἡ εὐγένεια τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων χαρακτηρίζεται ὡς ψυχικὴ ἀρχοντιά, τότε ὁ Ἅγιος Χαλκίδος εἶναι ἓνας ἄρχοντας. Ὁ ἄρχοντας δὲν διακρίνεται γιὰ τὸν ὑλικό του πλοῦτο, ἀλλὰ γιὰ τὸν πνευματικό του πλοῦτο, τὸν πλοῦτο τῆς καρδιάς του, τὸν πλοῦτο τῶν αἰσθημάτων του. Τὸν ἄρχοντα Ἅγιο Χαλκίδος χαρακτηρίζει ἡ εὐγένεια τῆς ψυχῆς, τὸ ἦθος, ὁ πόθος προσφορᾶς καὶ θυσίας, ἡ συναντίληψη, ἡ μοναδικότητα τῶν γνώσεών του καὶ ἡ ἀνιδιοτελεία του. Εἶναι ὁ ἄριστος τῆς συμπεριφορᾶς στὸ στάδιο τῆς ζωῆς, τῆς κοινωνικότητος, τῆς πρόθυμης καὶ ἁμεσης καλύψεως τῶν ἀναγκῶν τῶν πλησίων, τῆς φιλοξενίας καὶ τῆς ὑπομονῆς στὶς θλίψεις καὶ στὶς δύσκολες περιστάσεις. Καὶ οἱ δυσκολίες σὲ κάθε ἓναν ποὺ ἀσκεῖ διοίκηση καὶ φυσικὰ καὶ στὸν Ἅγιο Χαλκίδος εἶναι πολλές καὶ ἀρκετὲς φορὲς δυσεπίλυτες. Ὅμως, μὲ τὴν πραότητα, τὴν καλωσύνη, τὴν ἐφαρμογὴ τῶν λόγων τοῦ Γέροντός μας Ἰακώβου, ποὺ μᾶς ἔλεγε, ὅτι μὲ τὸ μέλι πιάνεις πιὸ πολλές μὺγες παρὰ μὲ τὸ ξύδι, ἐπιτυγχάνει.

Δεκαπέντε χρόνια, πόσα ζεγάρια ὑποδήματα ἔχει ἀλλάξει ὁ Ἅγιος Χαλκίδος; Μόνο ὁ ἴδιος καὶ ὁ Κύριός μας, «ὁ

ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς» (Ψαλμ. 7, 5) τὸ γνωρίζει. Ἐμεῖς δὲν βλέπουμε πόσα ὑποδήματα χάλασε, βλέπουμε, ὅμως, πόσες ψυχὲς ἀναγέννησε καὶ πόσο ἡ Μητρόπολή του ἀνακαινίσθηκε. Βλέπουμε, θαυμάζουμε καὶ εὐχόμεθα ὁλόψυχα νὰ τοῦ δίνει δύναμη ὁ Κύριος, ὥστε γιὰ πολλὰς ἀκόμη δεκαετίες νὰ μᾶς δείχνει πόσο ἀκούραστος εἶναι στὴν ἀρχιερατικὴ του διακονία καὶ νὰ ἀπολαμβάνουμε θεαρέστως κυβερνωμένη τὴν ἀγιοφρούρητὴ ἐπαρχία του.

**Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας,
Μέγας Ὑμνογράφος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας**